

Στην αυλή της Γης

Η σελίδα αυτή ετοιμάζεται από το Κέντρο Μελετών και Έρευνας ΑΚΤΗ. Για το φύλλο αυτό συνεργάστηκαν η Ξένια Ι. Λοϊζίδου Πολιτικός Μηχανικός/ Ακτομηχανικός, ο Μιχάλης Ι. Λοϊζίδης, χημικός μηχανικός - μηχανικός Περιβάλλοντος και η Κυριακή Δημητρίου, υπεύθυνη προγραμμάτων της ΑΚΤΗΣ, συντονίστρια του προγράμματος Εργασιακής εμπειρίας ΑΡΓΟΝΑΥΤΗΣ, που υλοποιείται με τη συνεργασία της ΑΚΤΗΣ και της EuroLife. Για τις απόψεις/ σχόλια/ εισηγήσεις σας στο akti@akti.org.cy, www.akti.org.cy

Τελειώνει και ο Ιούλιος...

Είπα σήμερα στο άρθρο μου να σχολιάσω δύο θέματα:

Οι ακτές...

Μου τηλεφωνεί πολύς κόσμος αυτές τις μέρες: (1) θολή η παραλία στα Λουτρά της Αφροδίτης! Με άδεια, όπως με πληροφόρησαν (από ποιον και με

Της
Ξένιας
Ι. Λοϊζίδου

ποια μελέτη, δεν ξέρω), ιδιώτης "έφτιαξε" την παραλία, έβγαλε/έβαλε βράχους, μετακίνησε πέτρες, έβαλε κρεβατάκια και ομπρέλες... Μια χαρά! Έλα όμως που η θάλασσα, η κρυστάλλινη θάλασσα εκεί στα Λουτρά, έγινε θολή; (2) Μπήκε τρακτέρ στην παραλία μπροστά από το Alexander the Great στην Πάφο και καθάριζε φύκια για 4 ώρες (φωτό): πηγαινοερχόταν μπροστά από λουόμενους, που ήρθαν σε αυτό τον τόπο για να απολαύσουν ήλιο, θάλασσα και ησυχία! Να μην θίξουμε τώρα θέματα ασφάλειας... Και αυτός είχε άδεια, ή ήταν εις γνώσιν του δήμου, με πληροφόρησαν (3) στην Αργάκα η τοπική αρχή ισοπεδώνει τους αμμόλοφους και φυτεύει φοινικιές, ομπρέλες και κρεβατάκια στις παραλίες ωστοκίας των χελώνων... Να συνεχίσω; Ο κατάλογος της ντροπής, μιας χώρας που στηρίζει την οικονομία της στον ήλιο και τη θάλασσα! Μιας χώρας που δεν κατάφερε να καταλάβει τι ακριβώς είναι αυτό που τη διαφοροποιεί από τους άλλους προορισμούς, αυτούς με τις τεράστιες αμμόδεις παραλίες! Ποια είναι τα ανταγωνιστικά μας πλεονεκτήματα; Τι είναι αυτό που μας κάνει διαφορετικούς; Σίγουρα όχι οι ισοπεδωμένες ακτές, με τις ομπρέλες και τα κρεβατάκια. Σίγουρα όχι οι θολές από τις επεμβάσεις παραλίες, ούτε οι παραλίες που διαβρώνονται από τις διάφορες επεμβάσεις, όπως τους τοίχους αντιστήριξης που χτίζονται μες στο κύμα και παριστάνουν τους παραλιακούς πεζοδρόμους! Ούτε οι φαραωνικής σύλληψης υποδομές. Γιατί θέλει να έρθει κάποιος στην Κύπρο; Αυθεντικότητα, αυτό είναι το ανταγωνιστικό μας πλεονέκτημα. Και ποιότητα. Όσο βιαιοπραγούμε πάνω στις ακτές μας και πάνω στο ευάλωτο νησιωτικό μας περιβάλλον, τόσο απομακρυνόμαστε από τη ζωή που ονειρευόμαστε, πάμε λάθος! Και βέβαια η καταστροφή των ακτών μας δυστυχώς δεν είναι πράξη αντιστρέψιμη. Καταστρέφονται οι αμμόλοφοι, σε μερικά χρόνια η υποβάθμιση της ακτής θα είναι εντυπωσιακή: διαβρώσεις, καταστροφές των πα-

ράκτιων υποδομών... Και θα φωνάζουν οι τοπικές αρχές "φτιάξτε μας κυματοθραύστες" και η συνέχεια είναι γνωστή! Όσο υπάρχει ατιμωρησία, δεν πάμε πουθενά. Είναι λάθος και η στόχευση και η στρατηγική της μαζικότητας, σε ένα νησί με περιορισμένους φυσικούς και ανθρώπινους πόρους. Να ξαναβρούμε την κλίμακα.

Η γεωργική παραγωγή

Γίνεται μεγάλη συζήτηση για το πώς ενισχύουμε τον πρωτογενή τομέα, τη γεωργική παραγωγή μας, δηλαδή, και πώς γίνονται βιώσιμα τα γεωργικά μας προϊόντα. Υπάρχουν προτάσεις, υπάρχουν ιδέες αλλά για κάποιους λόγους που ποτέ κανείς δεν καταλαβαίνει, στη νήσο τα πράγματα γίνονται στρεβλά. Διάβαζα στο "Βήμα" των Αθηνών: οι μεγάλοι

ιαπωνικοί όμιλοι υψηλής τεχνολογίας, όπως η Sharp, η Fujitsu και η Toshiba διαφοροποιούν άρδην την παραγωγή τους, στρέφοντάς την από τον δευτερογενή στον πρωτογενή τομέα. Εν ολίγοις, αντί να παράγουν τοιπάκια άρχισαν να καλλιεργούν λαχανικά χρησιμοποιώντας "high tech" μεθόδους! Πάνω από 380 αγροτικά πάρκα υψηλής τεχνολογίας έχουν δημιουργηθεί την τελευταία τριετία στην Ιαπωνία! Οι κομπιουτεράδες της Fujitsu δήλωσαν ενθουσιασμένοι "που βλέπουν τα μαρούλια τους να μεγαλώνουν". Αναρωτιέται ο αρθρογράφος "τι γεύση και τι θεραπευτική αξία θα έχουν αυτά τα ανήλιαγα λαχανικά του εργαστηρίου"; Και εγώ αναρωτιέμαι πότε επιτέλους θα στηρίξει η πολιτεία, αλλά και οι φορείς, ουσιαστικά και με τόλμη τις δομικές αλλαγές που πρέ-

πει να γίνουν, για να ανακτήσουμε την ποιότητα, τη γεύση και την ανταγωνιστικότητα στην ηλιόλουστη γεωργική μας παραγωγή. Χθες που περνούσα από κάτι κάμπους ατέλειωτους στη Γερμανία, έξω από τη Δρέσδη, δεκάδες τρακτέρ πηγαινοέρχονταν στα θερισμένα χωράφια και έριχναν κόμποστ! Πότε θα το δούμε αυτό στην Κύπρο; Που αντί να παράγουμε και να εξάγουμε κόμποστ, το εισάγουμε! Το χρυσοπληρώνουμε! Και πληρώνουμε πανάκριβα διαπύλια και μεταφορικά, για να πετάμε τα πολύτιμα οργανικά μας απορρίμματα στις χωματερές! Ολόκληρη βιομηχανία κλίμακας θα μπορούσε να είχε στηθεί μόνο για την παραγωγή και εμπορία κόμποστ! Αναρωτιέμαι: τις πταίει; Αφού μπορούμε, γιατί δεν κάνουμε τα πράγματα σωστά;

ΖΩ! σε έναν κόσμο που κάνει... photoshop στον Γκαίτε!

Ο Γκαίτε είχε πάει στη Λειψία για να σπουδάσει νομική, όπως ήθελε ο πατέρας του. Στα τρία χρόνια που έμεινε στην πόλη, ο μετέπειτα μέγας συγγραφέας το είχε ρίξει στο ρεμπε-λί: δεν πατούσε στο πανενπιστήμιο, έκανε μαθήματα ζωγραφικής και περνούσε τα βράδια του στα καπηλειά της πόλης. Απέκτησε δε τη φήμη μεγάλου γυναικοκατακτητή! Σε ένα από τα καπηλειά υπήρχαν τοιχογραφίες που παρούσιάζαν τον μύθο του Dr Φάουστ με τον Μεφιστοφελή (υπάρχει ακόμα, το επισκεφθήκα). Αυτή η τοιχογραφία επηρέασε πολύ τον νεαρό Γκαίτε και από εκεί εμπνεύστηκε το έργο που τον έκανε γνωστό στους αιώνες. Μετά από χρόνια, η πόλη της Λειψίας αποφάσισε να τιμήσει τον Γκαίτε

και έδωσε παραγγελία σε ένα διάσημο γλύπτη να φτιάξει το άγαλμά του. Του έδωσαν μάλιστα και πορτρέτο του συγγραφέα καθώς και ένα πινάκιο που τον εμφάνιζε ολόκληρο. Τι απογοήτευση: ο Γκαίτε ήταν χλωμός και αδύνατος! Ο γλύπτης, όμως, ήθελε να φτιάξει ένα "θριαμβευτικό" άγαλμα, ισάξιο της φήμης του συγγραφέα. Οπότε τι έκανε; Photoshop! Πήρε για μοντέλο του τον γεροδεμένο βοηθό του και έφτιαξε ένα Γκαίτε ψηλό και δυνατό, που κοσμήει την ομώνυμη πλατεία στη Λειψία. Μάλιστα στις δύο πλευρές της βάσης έφτιαξε ανάγλυφα τα πρόσωπα δύο όμορφων κυριών: οι δύο "πιο αγαπημένες φίλες του Γκαίτε στη Λειψία". Φοβερός ο καλλιτέχνης!

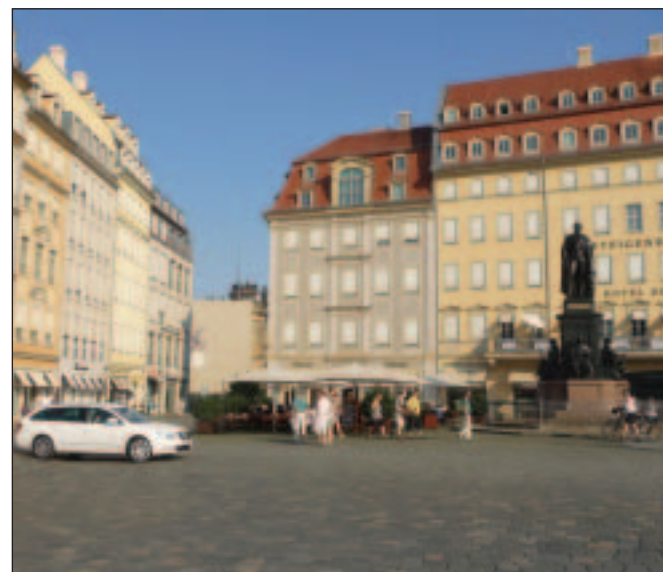
ΕΛ

ΜΙΚΡΕΣ ΠΕΡΙΠΛΑΝΗΣΕΙΣ

στη Δρέσδη

Το 1945 η Δρέσδη ισοπεδώθηκε από τα συμμαχικά στρατεύματα. 60 χρόνια μετά προσπαθεί ακόμα να επουλώσει τις πληγές της. Αυτή η πόλη ποτέ αυτοκρατορική πόλη χτίζεται μέσα από τα ερείπια της: διαμάντια μπαρόκ και αναγεννησιακά κτήρια ανακατασκευάζονται στα πρότυπα των κατεστραμμένων, ξεπηδάνε κάθε μέρα, δίπλα από τα μονομπλόκ και τις πολυώροφες κατασκευές της σοσιαλιστικής αισθητικής της DDR. Μια πόλη παράξενη, όπου οι μουσικοί του δρόμου γεμίζουν τις πλατείες και η εκκλησία της Παναγίας, η γνωστή FrauenKirche, ξαναχτίστηκε πέτρα-πέτρα, ως μέγιστο μνημείο συμφιλίωσης. Στη διπλανή φωτογραφία, το πιο παλιό κτήριο είναι το τριώροφο γκριζό, που κατασκευά-

στηκε το 2003! Τα υπόλοιπα ολοκληρώθηκαν το 2005. Μέχρι το 2000 η πλατεία αυτή ήταν... χωράφι! Δεν υπήρχε πέτρα πάνω σε πέτρα! Η Δρέσδη,

με τον Έλβα, τα γεφύρια, τα παλάτια και την ιστορία της είναι μια πολύ δυνατή εμπειρία για τον επισκέπτη.

ΕΛ